

IN DEZE UITGAVE

- 3 Voorwoord
- 4 Agenda
- 7 Terugblik
- 9 Schone energieopwekking
- 12 Een Nederlander zonder fiets gaat naar Nederland fietsen
- 19 Voor de lachspieren
- 20 Een bestuurslid stelt zich voor
- 26 Nederlandse meesters
- 28 Cursus conversatie Nederlands
- 29 Nanny zoekt familie

VOORWOORD

Lieve leden van de Nederlandse vereniging van Oostzwitserland.

Oost Zwitserland rijkt ver...van

Schaffhausen, Thurgau, St.Gallen, over Appenzell Ausserrhoden en Innerrhoden. Een groot gebied met ongeloofelijk veel mogelijkheden.

Nu proberen wij als vereniging iedereen onder 1 hoed te krijgen. Dit lukt altijd nog het beste met het boekje.

Gerard heeft er weer een leuke uitgave van gemaakt.

Voor de nieuwe leden, die we nog niet ontmoet hebben: We sturen ook veel doodles over wat waar en wanneer, zodat iedereen weet wie er gaat komen en wat er te doen is.

Soms is het even een stukje rijden, maar de Nederlandse gezelligheid maakt de rit weer goed!

Paulien was van de bitterballen bij de nieuwjaars borrel zo ondersteboven, dat ze met een geweldig plan op de proppen kwam.

Bij de volgende vergadering in het Stadhof kan iedereen een bestelling opgeven. Dit kan per mail of als je aanwezig bent je bestelling persoonlijk opgeven. Ik kan dan 1 grote bestelling plaatsen, en tot kort voor de daarop volgende vergadering in het Stadhof koel zetten. Ik zal een bestellijst op de homepage zetten, en ook opleggen bij de A.L.V.

Ik denk dat een beetje Nederland in ieders koelkast ons hart doet opbloeien♥☐🌻

Veel plezier aan de uitgave van dit nieuwe boekje. En tot snel

Groeten

Barbara Kettenmayer

AGENDA voor 2015

18.02.2015

Agemene Ledenvergadering met aansluitend een nasi buffet

01.03.2015 Ons traditioneele

In samenwerking met onze collega's van Liechtenstein organiseren we weer een Thais eten.

03.05.2015 ontbijt op de Karren

25.11.2015 Boerenkool avond

Verder nog niet geplande activiteiten. Ze zullen worden doorgevoerd als er minsten 10 personen aan deelnemen. We zullen vroegtijdig navragen of er belangstelling bestaat.

- Bezoek aan het slot Hahnberg bei Berg TG
- Bezichtiging van de grootste parketfabriek in Zwitserland St. Margrethen.
- Op de laatste ledenvergadering heeft Ad voorgesteld een fietstocht voor "beginners" (electro bikes toegestaan) te organiseren
- Op de laatste ledenvergadering is ook het voorstel gedaan de Silvesterkläuse in Urnäsch te bezoeken.

VOORUITZICHT

Thais eten

Op zondag de 01.03.2015 organiseren we samen met onze vrienden van de Nederlandse club Liechtenstein een Thais eten.

Ons bestuurslid Martin Ursem zijn vrouw is van Thaise afkomst. Martin met zijn familie is weer bereid de beide clubs weer met een voortreffelijk Thais buffet te verwennen.

Ook in voorgaande jaren was deze bijeenkomst met Liechtenstein een succes. Naast het voortreffelijk eten, klaargemaakt door de familie Ursem, zullen we ook proberen deze avond nog een bijzonder tintje te geven. We hadden gedacht het deze keer in Rorschach te doen.

Daar de keuken van het Stadthof niet geschikt is voor niet kenners van de apparatuur, hebben we in Rorschach en omgeving naar een passende gelegenheid voor het zelf klaarmaken en koken gezocht, maar niets gevonden. Het wordt dus weer de mehrzweckhalle in Grabs. We hopen dat dit geen aanleiding zal zijn om niet te komen. We zullen vroegtijdig een uitnodiging met een wegbeschrijving toesturen.

Bestuursvergadering

De bestuursvergadering vindt plaats op woensdag 18 februari 2015.

We zullen er voor zorgen dat de uitnodiging met jaarrekening en verdere bijlagen optijd en volgens de statuten worden toegestuurd.

Aansluitend verwent de keuken van het Stadthof ons met een heerlijk nasi goreng buffet

Internationaal verhuizen?

Kuiper De Internationale Verhuizer verzorgt uw internationale verhuizing tot in de puntjes. Met meer dan 80 jaar ervaring is uw waardevolle inboedel bij Kuiper in goede handen. Welke rijden er luchtgeveende verhuismagazijnen naar en vanuit onder meer Zwitserland, Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal. Een persoonlijke en professionele benadering garanderen een zorgeloze verhuizing. U pakt uw koffertje...wij de rest!

- Expertise op het gebied van in- en uitklaring van uw inboedel
- Moderne opslagfaciliteiten in Nederland en op de bestemming
- Wereldwijd betrouwbaar en ervaren agentennetwerk
- Tevens frequent op andere Europese en Overzee bestemmingen
- Door combinatielading gunstige en concurrerende tarieven!

 Kuiper
DE INTERNATIONALE VERHUIZER

Van Houten Industriepark 12 1381 MZ Weesp
T +31 (0)294 418080 E info@kuiperbv.nl
F +31 (0)294 418157 W www.kuiperbv.nl

Bel gratis (zonder landcode) vanuit:
Zwitserland: 0800 555 733 Spanje: 900 993 131
Frankrijk: 0800 905 909 Portugal: 800 831 458

ERKENDE
VERHUIZERS

IAM

FEDEX

*U pakt uw koffertje...
wij de rest!*

TERUGBLIK

We hebben helaas maar weinig evenementen kunnen doorvoeren en daarom is de terugblik wat mager uitgevallen. Dat mager uitvallen betreft natuurlijk wel de hoeveelheid woorden die voor de terugblik zijn gebruikt, maar niet voor de inhoud van de terugblik.

Onze

Traditionele

Boerenkoolavond

De enquête had het reeds voorspeld. Doe je iets echt Nederlands, wat hier niet te krijgen is, dan komen de leden.

We hadden op die avond 32 leden en twee gasten die zich de ouderwetse smaak van boerenkool met de originele UNOX rookworst niet wilden laten ontgaan. Mia Keller, die een cursus conversatie Nederlands geeft, had twee cursisten voor dat lekkere hapje warm gemaakt.

Barbara heeft er weer alle moeite voor gedaan om de keuken van het Stadhof met boerenkool te voorzien. Deze groente is in Zwitserland nagenoeg onbekend en haar vorige leverancier kon het niet meer leveren. Boerenkool uit de diepvries brengt niet die kwaliteit en smaak

die kenners ervan verwachten. Dus Barbara opzoek naar een nieuwe leverancier. Die heeft ze ook gevonden, zodat we heerlijk konden smullen van een gerecht klaargemaakt met de verse boerenkool.

Ook rookworst is niet gelijk rookworst. In het nabije Oostenrijk en Duitsland is ook wel een rookworst te krijgen, maar de smaak is niet te vergelijken met de UNOX rookworst. Omdat het vrije importeren van vleesprodukten in Zwitserland aan kleine hoeveelheden is gebonden, is er met de gedachte gespeeld de rookworst te smokkelen.

Het zou het een titel voor een Krimi kunnen zijn. “De rookworst smokkelaars”. Barbara heeft het toch alles weer voor elkaar gekregen, zodat 34 mensen heerlijk konden smullen van de boerenkool met UNOX rookworst. Met een dank aan het keukenteam van het Stadhof.

En zoals gebruikelijk hebben we gezellig over allerhand onderwerpen met elkaar gediscussieerd.

Sandro heeft ons voor het eten nog de laatste nieuwtjes van onze web site laten zien. Ieder lid heeft een paswoord of kan het krijgen en kan daarmee een eigen bijdrage op de site creëren. Voordien even met Sandro kontakt opnemen graag.

Hernieuwbare Energie

Nederland is druk bezig onafhankelijker te worden van de energieopwekking met behulp van fossiele brandstoffen.

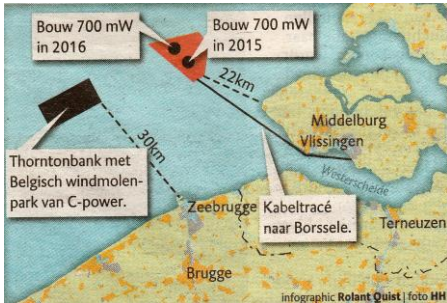
Nederland beschikt over één kerncentrale met een vermogen van 500 MW die ergens zal worden stilgelegd. (Ter vergelijking Nederland telt ongeveer 16 miljoen inwoners Zwitserland 8 miljoen en heeft 5 kerncentrales met een totaal vermogen van 3000 MW).

De totaal geïnstalleerde capaciteit voor de energieopwekking bedraagt 21'760 MW. Dat wil zeggen, dat Nederland ongeveer 21'000 MW capaciteit, die wordt bedreven met behulp van fossiele brandstoffen (gas, olie en kolen), en kernenergie, moet vervangen door hernieuwbare energie om onafhankelijker van olie en gas te worden. Bovendien wordt daarmee ook de CO₂ uitstoot gereduceerd. Kortom er is nog veel werk aan de winkel.

Nederland beschikt voor de alternatieven over wind, en net als Zwitserland, over water. De wind wordt

al langer als een grote leverancier van energie gezien, maar bij het water staat dat nog in zijn kinderschoenen. Er zijn momentaan 5 windparken in de planning. Elk windpark heeft een capaciteit van ongeveer 700 MW en is daarmee 1,5 keer groter als de kerncentrale in Borssele. Twee windparken zijn gepland voor de kust van Walcheren, twee zijn er gepland voor Scheveningen en twee voor Putten alle met een capaciteit van elk 700 MW. Eén windpark voor Walcheren zal in 2015 in gebruik worden genomen en het andere park in 2016.

Alle windparken liggen buiten of op de 12 mijlszone

Nederland beschikt reeds over een groot aantal windmolens op het vaste land. Er staan er een kleine 2000 stuks met een gezamenlijk geïnstalleerde capaciteit van 2'700 MW. Daarmee dekt Nederland al een kleine 15% van zijn energiebehoefte af.

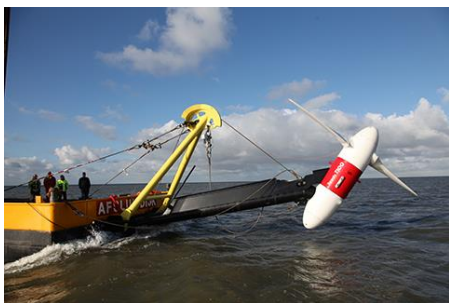
Windenergie

Naast de windenergie richt zich de toekomstige energieproductie ook op de waterkracht.

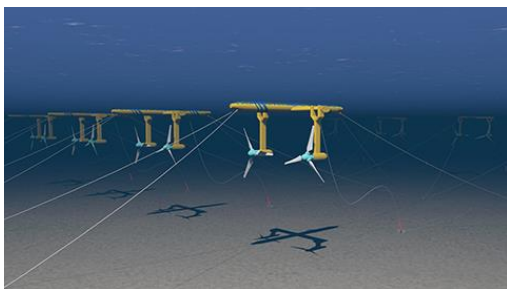
Nederland beschikt wel niet over de grote hoogte verschillen zoals Zwitserland maar wel over enorme hoeveelheden stromend water.

Door de sluizen in de Afsluitdijk bij Den Oever wordt het overtollige water uit het IJsselmeer in de Waddenzee gespuid. Sinds 2008 zijn de sluizen voorzien van een kleine turbine waarmee stroom wordt opgewekt. De capaciteit van deze turbine bedraagt 100 kW.

Turbine bij den oever

De resultaten waren zo hoopgevend, dat werd besloten meer turbines in stromingsgaten te plaatsen. Zo is in het stromingsgat tussen Texel en Den Helder, het Marsdiep, een test met waterturbines gepland. De Turbines wekken door de stroming

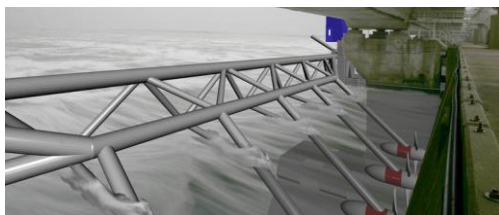

Montage foto Marsdiep

van het water, die ontstaat bij opkomend en bij afgaand water, stroom op.

Ook in de stromingsgaten van de Oosterscheldedam is een proef met waterturbines gepland.

Ook hier wordt gebruikgemaakt van de stroming die bij opkomend en afgaand water in de doorlaat-openingen ontstaat.

Montage foto Oosterscheldedam

Zowel tegen de windmolens, voor de kust, als ook tegen de turbines in de stromingsgaten formeert zich weerstand van de kant van de milieubewegingen.

Nederland beschikt reeds over enkele kleinere waterkrachtcentrales in de Maas, de Nederrijn, de Roer en de Vecht met een totaal vermogen van 35MW.

Een fietstochtje langs de Rijn (Augustus 2011)

Henk van der Meij

De motivatie

Mijn broertje kwam eens langs met een vriend op de fiets van Ede op weg naar Rome met een tussenstop hier in Rorschacherberg. Daarna, ik moet zeggen, zeer professioneel uitgerust, kwamen Ireen en Gerard, oude studie vrienden van mij, langs. Zo van Gerard wilde altijd al op de fiets naar Zwitserland. Dan kwam het tochtje van mijn vriend Arjan met zoon Anthonie van Rorschacherberg naar Wehl waar de ouders van Arjan wonen. Eigenlijk heeft hij Holland niet gehaald omdat Wehl

vlak bij de duitse grens ligt, maar een kniesoor die daar op let. Duidelijk dat ik er ook zin in kreeg om eens langs de Rijn te gaan fietsen met als einddoel de boulevard in Noordwijk aan Zee. Volgens Arjan, hij is al gauw door zijn emoties overweldigd, stond mij een life changing experience te wachten. Dit leuke vooruitzicht en daarnaast nog een gezond Ulysses verlangen gaf de motivatie.

Verder de vraag : wie zijn die duit-sers, nu eens rustig bekeken vanaf de fiets in een land waar je normaal gesproken alleen doorheen rijdt met meer dan 160 km/uur. A propos Ulysses. Ik had James Joyce erbij als trouwe begeleider voor de avonden. Bleek achteraf een zeer goede keuze te zijn geweest.

De aanloop

Als eerste heb je een fiets nodig. Die kocht ik bij Alb. Giger-Velos. Inmid-dels staat hier nu de Raiffeisenbank. De oude Albert moest verkassen en dat werd zijn dood. Maar goed ik had in ieder geval tijdig mijn fiets. Een trekking bike.

Toen ik hem net had, hij stond in de garage, ging ik 's nachts nog even naar beneden om te kijken of hij er nog stond, even een klopje op het zadel, en dan weer terug naar bed. Je moet van fietsen en van je fiets houden anders heeft dit allemaal geen zin. Het 'Zubehör', twee solide gele fietstassen en een tasje voor aan het stuur had ik te leen van Arjan. Verder wat training, met als ultiem hoogtepunt een ritje Rorschacherberg, Bregenz, Lindau, Friedrichshafen, dan met de boot naar de overkant van het meer naar Romanshorn en via Arbon weer terug. Dit leek me wel voldoende want dat trainen komt vanzelf wel onderweg.

De vooravond

Do. 18.8.2011

Een tropische dag.'s Ochtends in de tuin gewerkt. Ik koop nog twee lichte plastic hoesjes om de rugzakken in te pakken. Twee rugzakken, medium size zijn gepakt, daaromheen gaan de plastic hoezen. Alles past zo in de fietstassen. Een klein eindje gefietst en alles blijkt in orde. Het finetunen komt onderweg wel. De checklisten doorgewerkt, euro's gehaald met een koers van 1.17 CHF en dan om 18:00 uur een biertje in de brouwerij om het voorproject af te ronden met Arjan en zijn ouders. 's Nachts trekt een zwaar lage druk gebied over met storm, veel onweer en regen. Ik slaap onrustig en droom dat ik aan het fietsen ben.

De fietstocht

Dag 1 vrijdag 19.8.2011

(Rorschacherberg – Stein a. Rhein
70 km)

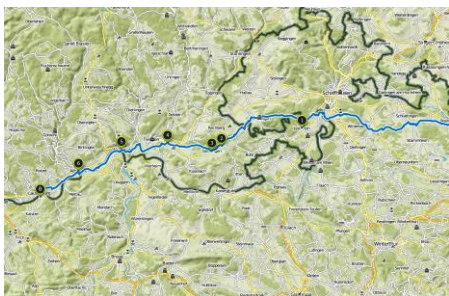

Om 08:45 weg. Het beeld toont een opgewekte wat corpulente senior die het wel ziet zitten. Alles loopt soepel. Via Goldach naar Horn, Arbon, Romanshorn, kris kras door Kreuzlingen en Konstanz en wat later een heerlijke stop in Gottlieben. Het wordt warmer en warmer en er komt veel wind, tegenwind. Liters gedronken. Het laatste stuk naar Steckborn, en verder naar Stein am Rhein is killing. Je wordt steeds omgeleid van het meer af naar links, waar alles steil omhoog gaat, en dan

nog tegenwind. Dan ook nog een regie fout waar ik zelf schuld aan was (het zou niet de laatste zijn) vlak voor Stein waardoor ik nog eens 5 km omrij. Ik vind wel direct in de oude binnenstad een hotel met terras op straat. Eerst een biertje, veel mensen die rond paraderen en kinderen die afkoeling vinden in de bron. Ik slik mijn eerste magnesium poeder met citroen smaak. Niet slecht. Daarna heerlijk gedouchd. Mijn shirt hangt te luchten in het venster om weer fris te zijn voor morgen. Goed gegeten, eglis op een terras direct aan de Rijn, met een schitterende zonsondergang en hele families die nog aan het zwemmen zijn. De nazomer van 2011. Verder is hier niet zoveel te beleven. Ik ga nog een biertje drinken op het terras voor het hotel, en dan vroeg naar bed.

Dag 2 Zaterdag 20.08.2011

(Weil a.Rhein-Hauenstein 70 km;
Totaal: 140km)

07:30. Ontdek net dat je pas vanaf half negen kunt ontbijten. Jammer, want ik was het liefst vroeger weggegaan. De hele barang nogeens bekeken, gepakt en goed bevonden. De zon komt door, zilverachtig, doodstil, achter het hotel een hofje met oude bomen. Om kwart voor negen weg. De route is gemakkelijk te volgen, maar ik ga toch in de fout bij Jestetten en kom op een weg die wat verder van de Rijn aflight met een stuk dat eindeloos omhoog gaat. Werkelijk om niet op te houden, een kilometer of zes in de laagste versnelling. Het is inmiddels bloedheet en ik trek me terug in de schaduw genietend van wat lauw water. Er verschijnt een mannetje die het gras gaat maaien rond een beeldje met een kruis, schuin tegenover waar ik zit. Ja, zegt ie, terug naar Ratz is geen probleem, we zitten 500 m van de

grens, maar waarom niet gewoon doorrijden, het stijgt nog 1 tot 2 km en dan gaat alles naar beneden. Dus verder en dan met een lange en snelle afdaling, meer dan zoevend, naar Griesen, Geisslingen, Lauchringen, door een natuur park met bevers, uitkijken voor kleine hondjes zegt een dame met een klein hondje, ze bedoelt uitkijken voor de bevers, naar Tiengen, door Waldshut, naar Albbruck. Hier is geen hotel te vinden maar wel een paar liter frisdrank die ik zo wegkiep. Dan maar verder richting Laufenburg. Plotseling zie ik een Gasthof direct aan de Rijn. Een klein bescheiden kamertje maar o.k. Om zeven uur aan tafel. Bachforelle met een uitstekende lokale witte wijn. Wat later blijkt, tot mijn bolle verbazing, dat ze ook een goede rode wijn hebben. Ik spreek met de uitbater af om om half negen te ontbijten. Eigenlijk was ik liever vroeger vertrokken vanwege de hitte, maar morgen is het zondag en de goede man hoeft voor mij niet speciaal vroeg op te staan. Het Gasthof heet Gasthof Adler, en is in Hauenstein.

Dag 3. Zondag 21.08.2011

(Hauenstein-Bad Bellingen 85 km;

Totaal 225 km.)

Heerlijk geslapen in mijn bescheiden optrekje aan de Rijnkant. Zeer rustig en dat is belangrijk. De Rijn stroomt hier snel. Hoe snel? Geen idee, maar ook al met 5 km/uur kan ik hem niet bijhouden. Aan de overkant, in de verte, zie ik al een wielrenner door de velden rijden met een geel shirt. Na het ontbijt op naar Basel

(09:00 uur). Met dit weer zou je eigenlijk al om 7 uur weg moeten want vanaf 2 uur 's middags is het tropisch met temperaturen tot 40°C in de zon. De rekening van het Gasthof, het ontbijt was overigens super, terras direct aan de Rijn, een sym-

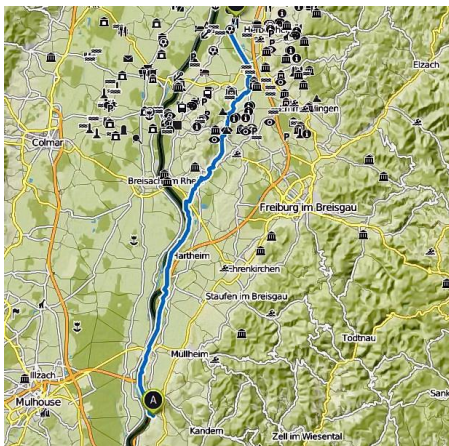
pathiek jong echtpaar met twee kleine kindertjes, was 60 Euro, kamer, bier, wijn, dinner en ontbijt. De kamer was 'very basic', toilet op de gang.

Het is direct al warm. Eerst naar Laufenburg, erg mooi, omhoog naar het station, en dan Bad Säckingen. De bewegwijzering is niet optimaal of ligt dat aan mij? Verder naar Rheinfelden en dan een minder leuk stuk naar Basel. In Basel steeds zo dicht mogelijk aan de Rijn gebleven, gedeeltelijk via de promenade. Iedereen zwemt, of beter laat zich drijven op opgeblazen plastic constructies. Een heerlijke zomerse vakantie atmosfeer. Dan de duitse grens weer over, een oninteressant stuk met veel industrie. Ik word moe en oververhit, veel gestopt, veel gedronken. Istein voorbij op weg naar mijn target Bad Bellingen. Daar vind ik Hotel Markushof, een mooie kamer, een koude douche, een tijd in de swimming pool wat rondlopen op een pad voor voetzool massage. Om zeven uur wat eten en vooral veel drinken. Alleen vocht en afkoeling kan ons redden op deze reis. Ik moet

onderweg maar regelmatig in de Rijn gaan zwemmen. (Hier bleek later niets van terecht te komen).

Dag 4 Ma.22.08.2011

(Bad-Bellingen – Rheinhausen 75 km
inclusief wat omrijden in het bos;
Totaal 300 km)

Een eindelose dijk, ‘schotterweg’,
stof, hitte en dorst, grote dorst .

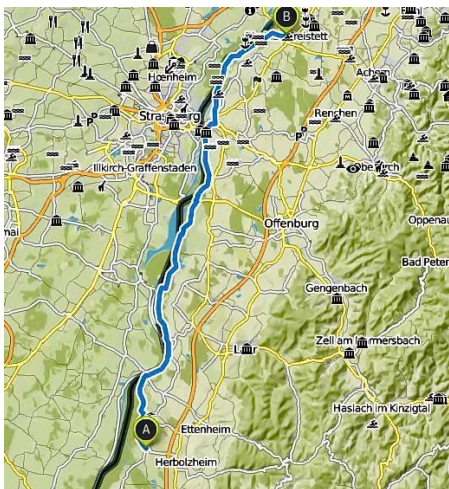

Om de hoek in de schaduw van wat struiken een kwartiertje afkoelen. Op zoek naar een hotel in het volgende stadje. Niemand thuis. Wel zag ik in de hof van het hotel een echtpaar dat ik onderweg al had getroffen. Hij was zijn fiets aan het poetsen. Zijn vrouw kon niet meer vanwege de hitte. Alleen fietsen heeft toch voordelen. Er is een groot Winzerfest. Ik verdwijn in een feestzaal om wat te eten en vooral veel te drinken. Erg gezellig. De stemming is goed. Geen hotel, dus maar door naar Rheinhausen en land in Hotel Schiff met een uiterst primitieve kamer, de rolladen werken niet, er is veel kapot. De eigenaresse zegt dat haar man daar schuld aan is, die repareert niets. Een oude onderbroek opgeofferd om mijn fiets te poetsen. Bier, wijn en het eten waren uitstekend. Aan tafel lang gesproken met Werner. Vroeger was hij bij de compost verwerking in Zürich, nu gepensioneerd en altijd op de fiets onderweg. Voor noodgevallen hebben dit dit soort typen altijd een tentje erbij.

Dag 5 Dinsdag.23.08.2011

(Rheinhausen-Rheinau 70 km;

Totaal 370 km

Inmiddels verschijnt de uitbater. De kamer komt in orde en eerst maar een bier. Het terras boven aan de trap is nu bestukt met enige gedienstigen. Het ontwikkelt zich zeer positief en dat blijft zo. Een excellent 3 gangen menu, een goede rode wijn, genoten op het terras in het park. Ik rol om 9 uur in mijn bed en slaap tot 5 uur, zonder onderbreking, zeer intensief, zonder dromen.

De verdere etappes van Henk door Duitsland langs de Rijn naar de Zee in de volgende uitgave.

Eerst maar terug naar de Rijn. Het wordt van Rheinhausen naar Rheinau. Een eindeloze weg, schotterweg, eerst bewolkt, vervolgens vol aan de zon met zuidelijke temperaturen. Een lange stop in Kehl. Ik zit nu in Rheinau achter het Gasthof Waldhorn in de tuin en wacht op het personeel. Er is pauze tot 17:00 uur. Volgens de kaart moet ik morgen in Karlsruhe kunnen zijn. We schieten al aardig op. Misschien hebben we dit tempo nodig voor het geval er slecht weer komt.

Misschien komt het een en ander uit het volgende verhaaltje bekend voor? Om dat te weten even verder lezen.

Een komplot bedrijft ons.

Heb je misschien ook gemerkt, dat de trappen de laatste tijd stijler zijn geworden. Dat de tassen met levensmiddelen steeds zwaarder zijn geworden. De winkels ook verder weg zijn als vroeger. Gisteren ging ik bij ons de hoek om en was verbaasd hoe lang eigenlijk onze straat was.

Door de ruimtevaart en al de satellieten die ronddraaien moet ook de gravitatie sterk zijn toegenomen in de laatste tijd. Ik merk dat bij het opstaan uit mijn gemakkelijke stoel. Ook de mensen zijn minder beleefd, vooral de jeugd. Ze fluisteren de hele tijd. Wanneer je ze vraagt iets harder te praten herhalen ze hun stille boodschap. Wat denken die eigenlijk, dat ik een liplezer ben?

De jeugd is ook aanmerkelijk jonger, geloof ik, als ik toen op dezelfde leeftijd was. Aan de andere kant zien mensen van mijn leeftijd er ouder uit als ik.

Onlangs heb ik een oude bekende getroffen, ze was heel wat ouder geworden, zelfs zo, dat ze mij helemaal niet meer herkende.

Ik zelf herken mijn spiegelbeeld nog heel goed, maar ergens zijn de spiegels ook niet meer zo zoals ze vroeger waren.

Bovendien rijden alle met die moderne autos veel te snel. Als je vandaag op de autosnelweg rijdt, ben je je leven niet zeker. Alle die achter mij rijden remmen en in de achteruitkijkspiegel zie ik ze schreeuwen en gebaren. Hun remmen moeten toch een verschrikkelijke slijtage hebben.

Ook de kledingproducenten zijn zelfs minder serieus geworden. Wat vroeger maat 36 of 38 was is nu plotseeling 48 of 50 geworden. Geloven die werkelijk dat dit niemand merkt. Ik wilde laatst iemand opbellen, maar ook de letters in de telefoonboeken hebben ze kleiner gemaakt.

Help we worden aangegrepen!

Een moeder is bezig haar boodschappen digital in te geven, wist niet of ze ook nog tandpasta nodig had. Ze roept naar Kees. Keesje kijk even hoeveel tandpasta we nog hebben. Na een poosje antwoordt Keesje: Ik heb gekeken er is genoeg voor de afstand tussen de wastafel en de badkuip!!

Het bestuur stelt zich voor.

Op een treffen van het bestuur werd het voorstel gedaan, dat het misschien leuk zou zijn als de leden van het bestuur zich zouden voorstellen. Leen had zich opgeofferd om de spits eraf te bijten. Omdat Leen nu een halve wereldreis maakt (Hij is onderweg van Spanje naar Amerika dan naar Dubai en van daar naar Zuid-Afrika.) is dat afbijten nu bij mij blijven hangen. Dus laat ik het maar proberen er iets van te maken.

Mijn naam is:

Gerard de Bue, ik ben getrouwd met Cathrien en we hebben twee getrouwde kinderen, een zoon en een dochter, die beide hebben elk drie kinderen dus hebben we 6 kleinkinderen.

De familie naam is frans onze familie waren hugenoten die

omstreeks 1680, wegens vervolging door Lodewijk XIV, uit Frankrijk vluchteten. De hugenoten

vonden toen toevlucht o.a. in Nederland.

(Dus niks nieuws onder de zon!)

Geboren ben ik op 01 juli 1941 in Borssele, Zeeland. Precies in het begin van de oorlog. Ik kwam dus in een bezet land op de wereld. Het enige wat ik me daarvan herinner, is het laatste oorlogsjaar de bevrijding. Omdat de geallieerden hadden gedrijgd de dijken te bombarderen, is onze familie in een andere polder gevlucht naar een zus van mijn vader. Dat was goed bedoeld, maar wat ze niet konden weten is, dat we direkt in het schootsveld lagen van het geschut dat de landing vanuit Zeeuws-Vlaanderen op Zuid-Beveland ondersteunde. Dat was heftig, heel heftig en deze herinnering blijft in het geheugen.

De lagere school heb ik in Borssele bezocht. De belangrijkste vakken waren toen rekenen, zodat je wist wat je van de bakker en de melkboer terug moest krijgen, en schoon-schrijven.

Schreef maar niet te snel, want dan kon je het nog een keer doen. Huiswerk kregen we geen. Na de school verbracht ik veel tijd aan de dijk, die was maar 500 m weg en een zeer interessante speelplaats. Toen ik iets ouder was verbracht ik ook veel tijd bij de dorpsmid en bij de fietsenmaker door. Die technische dingen interesseerden mij.

Vooraf met het afgewerkte carbit kon je leuke dingen doen. Ook vonden we nog regelmatig oorlogstuig en ook dat was interessant, maar ook gevaarlijk. Toen een jongen zijn oog verloor en een stuk uit zijn been had, was het daarmee voorbij. 1953, 8 jaar na de oorlog, was weer een jaar om niet te vergeten. De Ramp. We lagen er midden tussen, maar gelukkig hebben onze dijken het gehouden. Mijn vader is na de oorlog een kleine zaak begonnen en als ik die later zou moeten overnemen, moest ik naar een hogere school. Dat was toen niet zo gebruikelijk. De vrouw van de dominee adviseerde mijn moeder me naar een voorbereidingsklas in Goes te sturen. Het was een voorbereidingsklas voor

de HBS.

Het was al gauw duidelijk dat ik met veel vakken een enorme achterstand had. Ik moest toen naar de parallel klas voor de MULO voorbereiding. Ze hebben me daar aardig bijgespijkerd maar meer kennis als voor de toelating tot de MULO nodig was, kon ik niet vergaren in dat ene jaar. Omdat ik belangstelling voor techniek had, heb ik de B kant gekozen. Daar ontmoette ik een andere jongen met de gelijke interesses. Na de 4 jaar MULO gingen we samen naar de HTS in Vlissingen en studeerden daar werktuigbouwkunde. Eerst op de HTS heb ik geleerd hoe ik moest studeren om verder te komen. Op de MULO gewoon geluk gehad want het maken van huiswerk was niet mijn sterkste kant. Ik had te veel andere interesses. In het eerste jaar van de HTS sloot zich een andere jongen bij mij en mijn vriend aan. Zo had ik twee vrienden die beide Jaap heten. De laatste Jaap was ook een soort vluchteling in zijn eigen land. In 1953, bij de ramp werd het dorp, waar hij toen woonde, compleet door het water weggeveegd. Eerst

dagen later werd zijn familie weer herenigd. Voor de ramp woonde hij met zijn familie op Goeree-Overflakkee en kregen na de ramp een huis in Zweeuws-Vlaanderen. In die tijd waren dat twee verschillende werelden.

Het diploma van de HTS hadden we gezamenlijk in mei van 1962 in onze zak. We hadden alle drie al verkering (zei men toen), Jaap 1 had een Joke en Jaap 2 had ook een Joke. Dat was om het makkelijk te maken. Jaap 2 kwam op het idee om voor de militaire dienst te trouwen, dan kreeg je een zogenaamde kostwinnersvergoeding, dat was voor die tijd een hoop geld en na de dienst een leuk kapitaaltje om mee te starten. Anders moest je in je militairedienst uitkomen met Fl. 2.50 per dag. We hadden veel dingen gezamenlijk gedaan zo besloten we ook alle 6 om voor de intrede in de militaire dienst te trouwen. Bovendien had je na de dienst een grotere kans bij een werkgever een huis te krijgen (huren). Er was namelijk een grote woningnood. Jaap en Jaap hadden al snel een oproep in de bus voor de

militaire dienst, alleen ik hoorde niets. Dus defensie in Den Haag gebeld. Na veel doorverbinden kreeg ik te horen, dat ik eerst in april van het volgende jaar opgeroepen zou worden. Er viel niets aan te veranderen, ze konden me daar niet eerder gebruiken. Dus op zoek naar werk. Dat vindt ik al snel bij Philips. Ik solliciteerde in Eindhoven maar kreeg een baan bij Licht in Roosendaal en kon direkt beginnen. Ik kwam als broekje terecht in een team dat de opdracht had de productie van TL lampen vol te automatiseren. Het was voor mij toch niet het werk dat me interesseerde en zocht. Ik voelde me wat opgesloten. Toen ik naar de militaire dienst vertrok, bood Philips aan mijn kontrakt over mijn diestperiode door te laten lopen. Ik moest dan een nieuw kontrakt ondertekenen waarin ik mij verplichte terug te komen. Er zat wel een interessant prijsplaatje aan, maar ik heb het toch niet gedaan. Integenstelling tot mijn beide vrienden.

In militaire dienst had ik geluk. Ik werd uitgekozen voor een officiers-

opleiding. Na de opleiding kon je een voorkeur opgeven waar je naar toe wilde. Er waren banen bij het ministerie in Den Haag. Dat leek me wel wat. Ik kreeg die natuurlijk niet, ik denk, ik was daar niet voor geschikt. Ik kwam bij de parate troepen in Kamp Stroe. Achteraf bleek, dat ik geen betere plaats had kunnen treffen. Door mijn officiersopleiding moest ik 24 maanden dienen. Tegen het einde van mijn diensttijd was het weer solliciteren geblazen. Ik zocht naar een technisch-commerciële functie, dat leek me interessant. Gesolliciteerd bij Stork, Werkspoor, Stokvis en toch ook weer Philips.

Geland ben ik toch weer bij de gloeilampenfabriek. Ze hadden een functie vrij bij de concerninkoop-centrale en ze hadden ook een huis voor ons. Het was een interessante baan met vele contacten in verschillende fabrieken. Ook reizen naar leveranciers in Europa maakte de baan nog interessanter. Ik had te maken met projecten zoals “kleuren-televisie” en “magneetband”.

Op een van de buitenlandse reizen werd ik gevraagd of ik interesse had

in een baan in de nieuwe, nog te bouwen, fabriek voor de magneetband fabricage. Het leek heel interessant en zo wisselde ik na 4 jaar inkoop naar de productie van magneetband. Ik had voor mezelf al uitgemaakt, dat het reizen dan voorbij zou zijn. Niets was minder waar. De magneetband fabriek was een joint venture tussen Philips en EMI (his masters voice). Ik zat nu regelmatig in England en ook de USA werd bezocht. Het was een interessante baan met chemie, processing en massenproductie. Ook kreeg ik voor het eerst van mijn leven te maken met de hulp van een computer. Omdat we geen echt Philips bedrijf waren en van nul af met de fabriek waren begonnen, pasten we niet zo echt in de Philips organisatie. Maar het liep en we hadden succes met onze producten. Toen de algemeen directeur, wegens deze goede prestaties, naar Mexico ging, kregen we een echte Philips manager. Hij begreep niets van dat “zootje onge-regeld” en wilde het in de gebruikelijke Philipsvorm gieten. Dat gaf spanningen en het was niet meer

leuk. Zo besloot ik een andere baan te zoeken. Zo kon ik al gauw een baan vinden bij Supertape een producent van plakband (magneetband en plakband gebruiken dezelfde techniek). Ook hier dacht ik dat reizen voorbij zou zijn. Niets was ook hier minder waar. Ook hier was het een joint venture tussen een Nederlands en Italiaans bedrijf. Zo zat ik regelmatig in Italie. Een speciale ervaring en een verschil van dag en nacht met de Engelsen van EMI. Ik reisde ook naar de USA en landen in het communistische Oostblok.

In 1979 bezochten we een plakband-fabriek aan het Bodensee die overgenomen kon worden. De aandeelhouders (eigenaars van Supertape) voelden daar niet veel voor. Andere investoren, waaronder een Nederlander en een Italiaan hebben toen het bedrijf gekocht. Twee investoren waaronder de Nederlander en de Italiaan kenden mij. Zo na een kort gesprek was het duidelijk, ik zou naar Zwitserland komen. Ook toen dacht ik weer een klein bedrijf ver-geet voorlopig het reizen (voor mij was dat altijd een interessant deel

van de baan). Niets was minder waar. De productie van het bedrijf was verouderd en er moesten nieuwe machines komen en die kwamen uit Italie Duitsland of de USA. Ook waren er regelmatig conferenties van de plakband producenten en toeleveranciers in de USA en Europa. We exporteerden 90 % van de omzet naar het buitenland. Ook werden er klanten en leveranciers van ons in de hele wereld bezocht. De klanten zaten in Europa, USA, Zuid-Amerika, Filippijnen, Indonesie, Japan, Singapoer, Hongkong etc. Veel gezien, veel geleerd en het was interessant.

Nu ben ik kassier van de NVO en maak nog steeds mijn reizen nu samen met Cathrien, dat is interessant je ziet veel en je leert steeds opnieuw.

De spreekbuis voor Nederlanders in het buitenland

BVN, uw TV-zender in het buitenland

Achtergrondinformatie

BVN staat voor het beste van Vlaanderen en Nederland is dé televisiezender voor Nederlanders en Vlamingen in het buitenland.

Wil je nog een andere kijk op het nieuws in de wereld hebben, kun je het journaal om ongeveer 20:30 of het uitgebreidere Nieuwsuur om ongeveer 22:30 bekijken

Ook interessante themas met gasten heeft soms “de wereld draait door”

BVN is op schotel en kabel (Cabelcom kanaal 673) te ontvangen

Nederlandse meesters

In het Museum Oskar Reinhart in Wintertur is tot 5 April een tentoonstelling van Nederlandse meesters, schilders uit de tijd van de Gouden Eeuw. De werken stammen uit de “Stiftung Jakob Birner”, St. Galler Kunstmuseum en uit privé eigendom. Er zijn werken te zien van Pieter de Hooch, Jan van Steen, Willem van de Velde, Pieter Claesz. Jammer dat Rembrandt en Vermeer ontbreken, die waren voor de verzamelaars te duur. Wel zijn werken te zien van Rembrandts scholieren en zijn leraar. Enerzijds weerspiegelen de werken de rijkdom van het land, anderzijds tonen ze ook de overdagheid. Ook rijke handelaren lieten zich graag schilderen. De kleding, in het protestante Holland, was eenvoudig in zwart wit, maar de stoffen waren zeer edel. Het is de moeite waard.

Grüezi mitenand

Eduard Strang, het verhuisbedrijf met ouderwetse service

Hoe prettig kan het zijn om in de stress van een verhuizing terug te kunnen vallen op betrouwbaarheid en vakkundigheid? Eduard Strang verhuizing is gespecialiseerd in verhuizingen tussen Zwitserland & Nederland. Bezoek onze website www.strang.nl of bel ons op +31 (0)73-6563300. We helpen u graag verder.

MONDIAL MOVERS
Eduard Strang Verhuizingen

 **ERKENDE
VERHUIZERS**

FEDEMAC
EUROPEAN MOVERS

Cursussen conversatie Nederlands

We spreken met elkaar over onderwerpen waarin we belang stellen
en de taalproblemen, die we daarbij tegenkomen.

Waar?: Afwisselend bij de cursisten thuis.

Wanneer? Dinsdagavond, 1 x per maand

Tijd: 19:00 tot 20:30

Data: 10.2, 10.3, 14.4, 12.5, 9.6.2015

Kosten: Fr. 90.- (5x)

Aanmelding: Tot 4 februari 2015

Hartelijke groeten

Mia Keller – van Dijk

Wiesenstrasse 11
CH - 9555 Tobel TG

071 917 14 70

076 581 16 30

mailto: mia.keller@gmx.ch

Nanny zoekt familie

Mijn naam is Sabine de Ronde en heb tot voor kort als Nanny een familie verzorgd en ben nu op zoek naar een nieuwe familie

Naam: Sabine de Ronde Bauman

Geboorte datum: 25. januari 1959

Opleiding: HAVO/MAVO in Nederland (Mittelschule)

Ervaring: administrative functies

Burgelijke staat: gehuwd

Talen: Nederlands, Duits (schwiitserdütsch), Engels en iets Spaans

Praktijk: van apr. 2010 tot aug. 2014 Nanny met kinderen tussen 7 en 11

Kontakt: 071 970 03 82 of sdronde@hotmail.com

Wat zoek ik

Een familie met kinderen vanaf 4 jaar voor 3 à 4 dagen per week

Wat doe ik

- Kinderen naar school brengen en van school halen
- Kinderen naar sport muziekschool etc brengen
- Eten koken
- Kleine huishoudelijke werkzaamheden was opvouwen strijken
- Met de kinderen huiswerk maken en creative dingen binnen en buiten